To besedilo je zgolj informativne narave in nima pravnega učinka. Institucije Unije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti. Verodostojne različice zadevnih aktov, vključno z uvodnimi izjavami, so objavljene v Uradnem listu Evropske unije. Na voljo so na portalu EUR-Lex. Uradna besedila so neposredno dostopna prek povezav v tem dokumentu

►B

UREDBA SVETA (EU) 2016/369

z dne 15. marca 2016

o zagotavljanju nujne pomoči v Uniji

(UL L 70, 16.3.2016, str. 1)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
►M1	Uredba Sveta (EU) 2020/521 z dne 14. aprila 2020	L 117	3	15.4.2020

▼B

UREDBA SVETA (EU) 2016/369

z dne 15. marca 2016

o zagotavljanju nujne pomoči v Uniji

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

1. Ta uredba določa okvir, znotraj katerega se lahko s posebnimi ukrepi, ki ustrezajo gospodarskim razmeram, dodeli nujna pomoč Unije v primeru obstoječe ali potencialne naravne nesreče ali nesreče, ki jo povzroči človek. Takšna nujna pomoč se lahko zagotovi zgolj takrat, kadar izjemen obseg in posledice nesreče povzročijo hude in obsežne humanitarne posledice v eni ali več državah članicah, ter le v izjemnih okoliščinah, ko ne zadostuje noben drug razpoložljiv instrument v državah članicah in na ravni Unije.

2. Nujna pomoč na podlagi te uredbe je v podporo ukrepom, ki jih sprejme prizadeta država članica, ter jih dopolnjuje. V ta namen se zagotovita tesno sodelovanje in tesno posvetovanje s prizadeto državo članico.

Člen 2

Aktivacija nujne pomoči

1. Odločitev o aktivaciji nujne pomoči na podlagi te uredbe v primeru obstoječe ali potencialne nesreče sprejme Svet na predlog Komisije, pri čemer po potrebi tudi določi, za koliko časa je pomoč aktivirana.

2. Svet nemudoma preuči predlog Komisije iz odstavka 1 in ob upoštevanju nujnosti situacije odloči o aktivaciji nujne pomoči.

▼M1

Člen 3

Upravičeni ukrepi

1. Nujna pomoč na podlagi te uredbe zagotavlja nujen odziv na osnovi potreb, ki dopolnjuje odziv prizadetih držav članic, katerega namen je ohranjanje življenj, preprečevanje in lajšanje človeškega trpljenja ter ohranjanje človekovega dostojanstva, kadar koli je to potrebno zaradi nesreče iz člena 1(1). Brez poseganja v obdobje aktivacije iz člena 2(1) se nujna pomoč lahko odobri tudi za potrebe po nesreči ali za preprečevanje njenega ponovnega izbruha.

2. Nujna pomoč iz odstavka 1 tega člena lahko vključuje katere koli ukrepe humanitarne pomoči, ki bi bili upravičeni do financiranja Unije v skladu s členi 2, 3 in 4 Uredbe (ES) št. 1257/96, in lahko zato obsega dejavnosti pomoči, podpore in po potrebi zaščite za reševanje in ohranjanje življenj ob nesrečah ali takoj po njih. Nujna pomoč se lahko

▼M1

uporablja tudi za financiranje katerih koli drugih odhodkov, neposredno povezanih z izvajanjem nujne pomoči na podlagi te uredbe. Nujna pomoč se lahko uporabi zlasti za financiranje ukrepov iz Priloge.

3. Brez poseganja v odstavek 4 se lahko nujna pomoč na podlagi te uredbe odobri in izvaja v skladu s temeljnimi humanitarnimi načeli humanosti, nevtralnosti, nepristranskosti in neodvisnosti.

4. Ukrepe iz odstavka 2 izvaja Komisija ali partnerske organizacije, ki jih izbere Komisija. Komisija lahko kot partnerske organizacije izbere zlasti nevladne organizacije, specializirane službe držav članic, nacionalne organe in druge javne organe, mednarodne organizacije in njihove agencije ter, kadar je primerno in potrebno za izvajanje ukrepa, druge organizacije in subjekte, ki imajo potrebno strokovno znanje ali so dejavni v sektorjih pomoči pri nesrečah, kot so zasebni ponudniki storitev, proizvajalci opreme ter znanstveniki in raziskovalne institucije. Pri tem Komisija tesno sodeluje s prizadeto državo članico.

Člen 4

Vrste finančnih intervencij in izvedbeni postopki

1. Komisija izvaja finančno podporo Unije v skladu z Uredbo (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]). Zlasti financiranje Unije za podporne ukrepe na podlagi te uredbe se izvaja z neposrednim oziroma posrednim upravljanjem v skladu s točkama (a) oziroma (c) člena 62(1) navedene uredbe.

2. Nujna pomoč na podlagi te uredbe se financira iz splošnega proračuna Unije in s prispevki držav članic in drugih javnih ali zasebnih donatorjev kot zunanjimi namenskimi prejemki v skladu s členom 21(5) Uredbe (EU, Euratom) 2018/1046.

3. Komisija lahko financiranje Unije za ukrepe pomoči na podlagi te uredbe, ki se izvede z neposrednim upravljanjem, dodeli neposredno brez razpisa za zbiranje predlogov v skladu s členom 195 Uredbe (EU, Euratom) 2018/1046. V ta namen lahko Komisija sklene okvirne partnerske sporazume ali uporabi veljavne okvirne partnerske sporazume, sklenjene v skladu z Uredbo (ES) št. 1257/96.

([1]) Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. julija 2018 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, spremembi uredb (EU) št. 1296/2013, (EU) št. 1301/2013, (EU) št. 1303/2013, (EU) št. 1304/2013, (EU) št. 1309/2013, (EU) št. 1316/2013, (EU) št. 223/2014, (EU) št. 283/2014 in Sklepa št. 541/2014/EU ter razveljavitvi Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 (UL L 193, 30.7.2018, str. 1).

▼M1

4. Kadar Komisija dejavnosti nujne pomoči izvaja prek nevladnih organizacij, se merila v zvezi s finančnimi in operativnimi zmogljivostmi štejejo za izpolnjena, kadar obstaja veljavni okvirni partnerski sporazum med zadevno organizacijo in Komisijo v skladu z Uredbo (ES) št. 1257/96.

5. Nujna pomoč na podlagi te uredbe se lahko odobri v kateri koli od naslednjih oblik:

(a) skupno javno naročanje z državami članicami, kot je navedeno v členu 165(2) Uredbe (EU, Euratom) 2018/1046, v skladu s katerim lahko države članice v celoti kupijo, najamejo ali zakupijo zmogljivosti, pridobljene v okviru skupnega javnega naročanja;

(b) javno naročanje s strani Komisije v imenu držav članic na podlagi sporazuma med Komisijo in državami članicami;

(c) javno naročanje s strani Komisije v vlogi trgovca na debelo, ki kupuje, skladišči, prodaja naprej ali daruje blago in storitve, vključno z najemi, državam članicam ali partnerskim organizacijam, ki jih Komisija izbere.

6. V primeru postopka javnega naročanja iz točke (b) odstavka 5 se pogodbe, ki iz tega izhajajo, sklenejo na katerega koli od naslednjih načinov:

(a) s strani Komisije, pri čemer se storitve ali blago opravijo ali dostavijo državam članicam ali partnerskim organizacijam, ki jih izbere Komisija;

(b) s strani sodelujočih držav članic, pri čemer te neposredno kupijo, najamejo ali zakupijo zmogljivosti, ki jih je zanje nabavila Komisija v okviru javnega naročila.

7. V primeru postopkov javnega naročanja iz točk (b) in (c) odstavka 5 Komisija pri svojem javnem naročanju upošteva pravila iz Uredbe (EU, Euratom) 2018/1046.

▼B

Člen 5

Upravičeni stroški

▼M1

1. Financiranje Unije lahko krije vse neposredne stroške, potrebne za izvajanje upravičenih ukrepov iz člena 3, vključno z nakupom, pripravo, zbiranjem, prevozom, skladiščenjem in distribucijo blaga in storitev v okviru navedenih ukrepov, ter naložbene stroške ukrepov ali projektov, ki so neposredno povezani z uresničevanjem ciljev nujne pomoči, aktivirane v skladu s to uredbo.

2. Posredni stroški partnerskih organizacij se lahko prav tako krijejo v skladu z Uredbo (EU, Euratom) 2018/1046.

▼B

3. Financiranje Unije lahko krije tudi stroške v zvezi z dejavnostmi priprave, spremljanja, nadzora, revizije in ocenjevanja, ki so potrebne za upravljanje nujne pomoči, zagotovljene na podlagi te uredbe.

▼B

4. Financiranje Unije za ukrepe nujne pomoči na podlagi te uredbe lahko krije do 100 % upravičenih stroškov.

5. Izdatki, ki jih ima partnerska organizacija pred datumom vložitve vloge za financiranje, so lahko upravičeni do financiranja Unije.

Člen 6

Dopolnjevanje in skladnost ukrepov Unije

Prizadevati si je treba za sinergije in dopolnjevanje z drugimi instrumenti Unije, zlasti s tistimi, na podlagi katerih se lahko ponudi določena oblika nujne pomoči ali podpore, kot so Uredba (ES) št. 2012/2002, Sklep št. 1313/2013/EU, Uredba (ES) št. 1257/96, Uredba (EU) št. 223/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]), Uredba (EU) št. 513/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ([2]), Uredba (EU) št. 514/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ([3]), Uredba (EU) št. 515/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ([4]) ter Uredba (EU) št. 516/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ([5]).

Člen 7

Zaščita finančnih interesov Unije

1. Komisija sprejme ustrezne ukrepe za zagotovitev, da so pri izvajanju dejavnosti, ki se financirajo na podlagi te uredbe, finančni interesi Unije zaščiteni z uporabo preventivnih ukrepov proti goljufijam, korupciji in vsem drugim nezakonitim dejanjem, z učinkovitimi pregledi in, kadar se ugotovijo nepravilnosti, izterjavo neupravičeno izplačanih zneskov ter po potrebi z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi upravnimi in finančnimi kaznimi.

([1]) Uredba (EU) št. 223/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2014 o Skladu za evropsko pomoč najbolj ogroženim (UL L 72, 12.3.2014, str. 1).

([2]) Uredba (EU) št. 513/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o vzpostavitvi instrumenta za finančno podporo na področju policijskega sodelovanja, preprečevanja kriminala in boja proti njemu ter obvladovanja kriz v okviru Sklada za notranjo varnost in o razveljavitvi Sklepa Sveta 2007/125/PNZ (UL L 150, 20.5.2014, str. 93).

([3]) Uredba (EU) št. 514/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o splošnih določbah o Skladu za migracije, azil in vključevanje ter o instrumentu za finančno podporo na področju policijskega sodelovanja, preprečevanja kriminala in boja proti njemu ter obvladovanja kriz (UL L 150, 20.5.2014, str. 112).

([4]) Uredba (EU) št. 515/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o vzpostavitvi instrumenta za finančno podporo na področju zunanjih meja in vizumov v okviru Sklada za notranjo varnost in o razveljavitvi Odločbe št. 574/2007/ES (UL L 150, 20.5.2014, str. 143).

([5]) Uredba (EU) št. 516/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o ustanovitvi Sklada za azil, migracije in vključevanje, o spremembi Odločbe Sveta 2008/381/ES in razveljavitvi odločb št. 573/2007/ES in št. 575/2007/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter Odločbe Sveta 2007/435/ES (UL L 150, 20.5.2014, str. 168).

▼B

2. Komisija ali njeni predstavniki in Računsko sodišče so pooblaščeni za izvajanje revizij na podlagi dokumentov in na kraju samem pri vseh upravičencih do nepovratnih sredstev, izvajalcih in podizvajalcih, ki so prejeli sredstva Unije na podlagi te uredbe.

3. Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF) lahko izvaja preiskave, tudi preglede in inšpekcije na kraju samem, v skladu z določbami in postopki iz Uredbe (EU, Euratom) št. 883/2013 ([1]) Evropskega parlamenta in Sveta in Uredbe Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 ([2]), da bi ugotovil, ali je prišlo do goljufije, korupcije ali drugega nezakonitega dejanja v povezavi s sporazumom ali sklepom o dodelitvi nepovratnih sredstev ali pogodbo, financirano na podlagi te uredbe, ki škodi finančnim interesom Unije.

4. Brez poseganja v odstavke 1, 2 in 3 pogodbe in sporazumi o dodelitvi nepovratnih sredstev ter sporazumi z mednarodnimi organizacijami in specializiranimi službami držav članic, ki so posledica izvajanja te uredbe, vsebujejo določbe, ki Komisijo, Računsko sodišče in OLAF izrecno pooblaščajo za izvajanje takšnih revizij in preiskav v skladu z njihovimi pristojnostmi.

Člen 8

Spremljanje in ocenjevanje

1. Ukrepi, ki prejemajo finančno podporo na podlagi te uredbe, se redno spremljajo. Komisija najpozneje v 12 mesecih po aktivaciji nujne pomoči za določeno situacijo v skladu s členom 2 predloži Svetu poročilo ter po potrebi predloge o ukinitvi nujne pomoči.

2. Komisija do 17. marca 2019 Svetu predloži oceno delovanja te uredbe, skupaj s predlogi glede prihodnosti te uredbe in po potrebi predlogi za njeno spremembo ali razveljavitev.

Člen 9

Začetek veljavnosti in aktivacija

1. Ta uredba začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

2. Svet je odločil, da se nujna pomoč na podlagi te uredbe za sedanji pritok beguncev in migrantov v Unijo aktivira z datumom začetka veljavnosti uredbe, in sicer za obdobje treh let.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

([1]) Uredba (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. septembra 2013 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF), ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta in Uredbe Sveta (Euratom) št. 1074/1999 (UL L 248, 18.9.2013, str. 1).

([2]) Uredba Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 z dne 11. novembra 1996 o pregledih in inšpekcijah na kraju samem, ki jih opravlja Komisija za zaščito finančnih interesov Evropskih skupnosti pred goljufijami in drugimi nepravilnostmi (UL L 292, 15.11.1996, str. 2).

▼M1

PRILOGA

Upravičeni ukrepi

V primeru pandemij z obsežnimi učinki se lahko financirajo naslednji ukrepi:

(a) začasno povečanje zdravstvenega osebja, izmenjava zdravstvenih delavcev, gostovanje tujih bolnikov ali druga oblika vzajemne podpore;

(b) vzpostavitev začasnih prostorov za zdravstveno varstvo in začasno razširitev obstoječih prostorov za zdravstveno varstvo, da se razbremenijo obstoječe strukture in povečajo splošne zmogljivosti zdravstvenega varstva;

(c) dejavnosti za podporo upravljanja obsežne uporabe medicinskih preiskav in za pripravo potrebnih strategij in protokolov za znanstveno testiranje;

(d) vzpostavitev začasnih karantenskih objektov in drugih ustreznih ukrepov na mejah Unije;

(e) razvoj, proizvodnja ali nakup in distribucija medicinskih proizvodov;

(f) povečanje in preoblikovanje proizvodnih zmogljivosti za medicinske proizvode iz točke (e) za odpravo pomanjkanja dobav;

(g) vzdrževanje zalog medicinskih proizvodov iz točke (e) in njihovo odlaganje;

(h) ukrepi za podporo ukrepom, potrebnim za pridobitev odobritve za uporabo medicinskih proizvodov iz točke (e), če je to potrebno;

(i) ukrepi za razvoj ustreznih metod za spremljanje razvoja pandemije in rezultatov ukrepov, ki se izvajajo za obravnavanje epidemije;

(j) organizacija ad hoc kliničnih preskusov morebitnih oblik zdravljenja ali diagnostičnih metod v skladu s standardi za preskuse, dogovorjenimi na ravni Unije;

(k) znanstveno potrjevanje medicinskih proizvodov, vključno z morebitnimi novimi metodami testiranja.

Zgoraj navedeni seznam ni izčrpen.